

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B. IČO: X. proti povinnej **M.**, bývajúcej v K., **o vymoženie 661,22 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8 Er 115/2008, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 25. apríla 2014 sp. zn. 25 CoE 56/2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Nitre z 25. apríla 2014 sp. zn. 25 CoE 56/2014 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno uznesením z 10. apríla 2013 č.k. 8 Er 115/2008-31 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“]. V odôvodnení konštatoval, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Dojednali tiež rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej všetky spory budú riešené buď pred rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom, pričom výber konkrétneho rozhodcovského súdu bude na zmluvnej strane, ktorá podá žalobu. Táto rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Predmetná doložka je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná (§ 53 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy). Neplatná rozhodcovská doložka spôsobila, že rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul je nevykonateľný a súd preto exekučné konanie zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podala advokátska kancelária F., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO 36 864 421, za ktorú koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD. ako právna zástupkyňa oprávnenej odvolanie.

Krajský súd v Nitre uznesením z 25. apríla 2014 sp. zn. 25 CoE 56/2014 odvolanie advokátskej kancelárie F. odmietol. V odôvodnení uviedol, že v spise absentuje plnomocenstvo advokátskej kancelárie na zastupovanie oprávnenej v odvolacom konaní. Okrem toho podľa obsahu spisu nedošlo k zániku plnomocenstva, udeleného oprávnenu advokátovi J.. Advokátska kancelária ani na výzvu súdu z 15. mája 2013 (doručené 17. mája 2013) plnomocenstvo udelené jej oprávnenu nepredložila, preto súd jej odvolanie ako podané neoprávnenou osobou odmietol (§ 201, § 28 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla dovolaním oprávnená zastúpená advokátskou kanceláriou F.. ako právnym zástupcom oprávnenej pre dovolacie konanie z dôvodu, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorú vyvodzoval z nesprávneho odmietnutia jej odvolania ako podaného neoprávnenou osobou. Odvolací súd postupoval nesprávne, keď na predloženie plnej moci vyzýval právneho zástupcu účastníka konania, pretože nepredloženie plnej moci je nedostatkom podmienky konania na strane účastníka. Nakoľko samotná oprávnená na odstránenie tejto vady nebola vyzvaná, došlo u nej k odňatiu možnosti konať pred súdom. Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Povinná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolaniem možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky žiadneho z nich. Dovolanie oprávnenej preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolanie oprávnenej by mohlo byť procesne prípustné (i dôvodné), len ak by konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. v znení neskorších predpisov. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. (tzv. vady zmätočnosti). Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Dovolanie v zmysle týchto ustanovení tiež nie je prípustné.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či dovolateľovi postupom odvolacieho súdu nebola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Podľa § 24 ods. 1 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

Podľa § 26 ods. 4 O.s.p. právnická osoba založená podľa osobitného zákona na účel výkonu advokácie môže zastupovať účastníka na základe plnomocenstva v konaní.

Podľa § 201 prvá veta O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 43 ods. 1 prvá veta O.s.p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

Podľa § 209 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia vád odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d). Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Podľa § 211 ods. 2 O.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Zo spisu vyplýva, že súd vyzval na odstránenie vady plnomocenstva len advokátsku kanceláriu, ktorá podala v mene oprávnenej odvolanie ako zástupca účastníka (č.l. 56 spisu). Z uvedených ustanovení však vyplýva, že na podanie odvolania je oprávnený iba účastník konania, ktorý je povinný v prípade vád ich odstrániť na výzvu súdu.

Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd odňal oprávnej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo odmietol jej odvolanie podané jej právnym zástupcom (advokátskou kanceláriou) ako podané neoprávnenou osobou, i keď procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Námietačka dovolateľky o existencii procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. je preto opodstatnená.

Výskyt niektorej z väd uvedených v § 237 O.s.p. je dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť (§ 243b ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 243b ods. 1 a ods. 2 O.s.p.) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2015

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková